

14. 2. – sv. Valentýn

Zapalují se mu lýtka. Vrkají jako dvě hrdličky. Má oči jen pro ni. Je do ní blázen. Kouká na ni jak na svatý obrázek. Je v tom až po uši... A jistě existuje ještě pěkná řádka úsloví, která vyjadřují jediné -- zamilovanost. 14. únor si všichni zamilovaní mohou zatrhnout v kalendáři: je svatého Valentýna.

Kdo přesně svatý Valentýn byl, kdy se narodil a kdy zemřel, co přesně udělal či neudělal a z jakého důvodu se stal mučedníkem kupodivu nelze říci s jistotou, konec konců ani církve v tom zřejmě neměla až do konce 60. let minulého století úplně jasno: oficiálně uznávala celkem 11 svátků sv. Valentýna (kromě 14. února také třeba v lednu, květnu, červnu, září, říjnu, listopadu, dokonce i v prosinci – lásky je zřejmě třeba nejen v každém věku, ale i měsíci). Valentinů bylo prostě ve středověku mnoho, šlo o oblíbené jméno odvozené z latinského valens (zdravý, silný). Nicméně hlavní adepti na „toho pravého“ jsou dva -- biskup a kněz, oba pohřbení nedaleko Říma, oba 14. února.

Celkem jisté naopak je, že k popularitě Valentýna coby patrona zamilovaných přispěl velkou měrou anglický básník pozdního středověku Geoffrey Chaucer, a to svou básní Ptačí sněm, která byla – a teď pozor – napsána u příležitosti zasnoubení patnáctiletého anglického krále Richarda II. s princeznou Annou Českou, dcerou Karla IV. (Chaucer v té době působil na královském dvoře jako diplomat). Sňatek byl sice uzavřen z politických důvodů, nicméně dvojice si podle všeho opravdu padla do oka. Zda to bylo z „vyšší moci“ Valentinovy nebo z jiných, přízemnějších příčin, není známo, nicméně lidé tento svátek dodnes slaví s velkou oblibou. Píší si přání z lásky, tzv. valentinky, dávají si sladké pozornosti, ženy dostávají květiny. A svatému Valentinovi rádi připisují vpravdě romantické činy – tajně prý oddával zamilované, dokonce jim nosil květiny z vlastní zahrádky – a za to byl popraven... Když láska i hory přenáší, nemůžeme se divit, že dokáže měnit i běh či interpretaci dějin, respektive postav.

Užijte si Valentýna, ať už byl ve skutečnosti jeho patronem kdokoli!

Napsala: PhDr. Petra Nagyová

(více a podrobněji např. na e-středověk.cz)